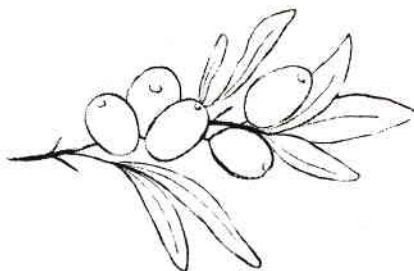

LBRIS

We know
books

Viata lui Esop

Mulți au încercat să explice firea oamenilor și i-au învățat pe cei ce au urmat. Esop, ca și cum ar fi fost însușit de divinitate i-a întrecut cu mult pe cei pe majoritatea. Folosind povești și fabule și nu cu vorbe cu tâlc sau cu ajutorul întâmplărilor din istorie încerca să învețe mințile ce îl ascultau.

Cu ajutorul fabulelor, sau cu ajutorul poveștilor îi învăța pe oameni că nu e bine să repete faptele ce nici păsările, nici vulpile nu le mai făceau din timpuri vechi când se spuneau că aveau multă înțelepciune.

Oamenii au aflat după faptele lui Esop, ce devenise un reprezentant al filosofiei, că era de origine din orașul Amorium din Frigia.

Soarta face că el era rob. Platon spunea foarte frumos și adevărat: „Mai întotdeauna firea și legea se împotrivesc una alteia”.

Pentru a respecta această zicală, datorită faptului că Esop avea mintea liberă, trupul îi era dat robiei.

Nu au putut să-i ia libertatea minții chiar dacă îi purtau trupul în diferite locuri și era privat de multe lucruri, din gândurile sale tot nu l-au putut mișca.

Nu numai că era sclav, ci era unul dintre cei mai urâți oameni pe vremea aceea: avea capul ascuțit, cu nasul apăsat, era aplecat de grumaz, cu buzele mari și negru, (de unde și numele și-a căpătat, că Esop și etiop, adică

negru) adică cu foale mari, cu pulpa strâmbată în afară și cocoșat. Cel mai mult rău i-a adus faptul că a vorbit târziu și cuvintele îi erau fără de înțeles. Toate acestea se pare că i-au adus lui Esop robia.

Cu toate că avea mintea foarte înțeleaptă, și era sprin-ten spre tâlcuire și gândire ar fi fost o minune să scape de robie cu trupul pe care îl avea. Stăpânul lui, ca și cum el la nici un lucru de acasă nu ar fi bun, l-a trimis la câmp să sape, iar el mergând la câmp cu multă hărnicie săpa. Odată, ducându-se stăpânul său la câmp să vadă lucrătorii, un om culegând niște smochine frumoase i le-a oferit și lui părându-i bine de frumusețea smochinelor i-a poruncit lui Agatopod sluga să le țină, ca să i le dea după ce se va întoarce de la scăldătoare. Deci asta și pentru că Esop a intrat în casă pentru ceva lipsă, Agatopod a găsit prilejul și a zis către altă slugă:

–Auzi tu, să mâncăm smochinele acestea, și de va întreba de ele stăpânul, noi amândoi vom aduce mărturie împotriva lui Esop, că a intrat în casă și pe ascuns a mâncat smochinele și peste o bază adevărată, că a intrat în casă, vom construi multe minciuni și nimic nu va putea reuși unu împotriva a doi, mai ales fiindcă nu are dovezi, nici nu va putea să crâcnească.

Și așa s-au apucat de faptă și mâncând smochinele, la toate râzând, ziceau:

–Vai ție, ticăloase Esop.

După ce s-a întors stăpânul de la scăldătoare, a cerut smochinele. Auzind că Esop le-a mâncat, mânios a poruncit să-l cheme și i-a zis:

–Spune-mi, blestematele cum ai îndrăznit de ai intrat în casă și ai mâncat smochinele pregătite pentru mine?

El căzând la picioarele stăpânului său se ruga să-l lase puțin. Și alergând a luat apă caldă și a băut-o și băgându-și degetele în gură, a vărsat apa, pentru că încă nimic nu mâncase și se ruga ca și cei ce l-au pârât să facă la fel, ca să se arate cine a mâncat smochinele. Iar stăpânul, mirându-se de mintea lui, a poruncit să facă și ceilalți așa. Însă ei au gândit să bea apa, iar degetele să nu le bage pe gât, ci să le atingă pe lângă măsele. Și abia au băut apă, și caldă fiind, li s-a făcut greață și îndată fără de nicio silă au vomitat smochinele. Atunci stăpânul văzând cu ochii viclenia și răutatea slugilor, a poruncit de i-a bătut goi cu nuiele. Iar ei cu adevărat au cunoscut vorba aceea: „Că cel ce sapă groapa altuia, cade el în ea”. A doua zi întorcându-se stăpânul său la oraș și Esop săpând după cum avea poruncă, rătăcind niște oameni de la drumul lor, au dat de Esop și l-au rugat, pentru Dumnezeu, să le arate calea către oraș. Iar el mai întâi i-a adus sub umbra unui copac și ce avea le-a dat de mâncare, după aceea i-a dus în direcția pe care o căutau. Deci ei și pentru ospăț și pentru sfat mare iubire au avut pentru el și au ridicat mâinile spre cer și l-au rugat pe Dumnezeu pentru făcătorul lor

de bine. Esop întorcându-se și fiind ostenit de lucru și de caldura, s-a culcat și a visat că vede norocul stând lângă el; dându-i dezlegare limbii, cursul graiului și învățătura fabulelor. Îndată deșteptându-se, a zis:

– Oh, cât de dulce am dormit și frumos vis am văzut și iată că bine și fără pauză vorbesc, bou, măgar, greblă. Pe Dumnezeu, știu de unde mi-a venit mie acest bine, pentru că am fost milostiv către călători, s-a milostivit de mine Dumnezeu, drept aceea a face bine este a avea bună nădejde. Și așa Esop, bucurându-se, iar a început a săpa. Și mai marele țarinei Zino (că așa îi era numele) ducându-se la lucrători, a început să-l bată pe unul pentru o greșală mică, Esop îndată a strigat:

– Omule, pentru ce pe cel ce niciun rău nu ți-a făcut îl bați așa și pe toți fără de socoteală în fiecare zi îi bați? Adevărat, voi spune acestea stăpânului.

Iar Zino auzind acestea de la Esop s-a înspăimântat tare și a zis în sine, „pentru că a început să vorbească Esop niciun folos nu îmi va fi mie și înainte să meargă el mă voi duce și îl voi pârî înaintea domnului, înainte să facă el asta și să mă înlătore pe mine din dregătorie”. Acestea zicând s-a dus în oraș la domnul și intrând turbat, a zis:

– Să fii sănătos, stăpâne.

Iar el zise:

– Pentru ce ești turbat?

Zino răspunde:

– Lucru minunat s-a întâmplat în țarină!

Iar stăpânul:

-Sau doar vreun pom a făcut roade mai devreme, sau vreun animal peste fire a născut.

Iar el a răspuns:

-Ba nu, ci Esop care mai înainte era mut, acum a început să vorbească.

La aceasta stăpânul:

-Tu socotești că aceasta este minune, și niciun bine nu îți va fi.

Iar el zicea:

-Adevărat că sudalmele pe care le-a grăit asupra mea nu ți le spun, stăpâne! Iar pe tine și pe Dumnezeu foarte urât a hulit.

Aceste auzind, domnul s-a mâniat și i-a zis lui Zino:

-Iată, îți dau ție pe Esop, vinde-l, dăruiește-l, fă ce vrei cu el.

Iar Zino a luat sub puterea sa pe Esop și i-a spus că acum el îi este stăpân, iar Esop a zis :

-Ce-ți va plăcea ție fă cu mine.

Însă s-a întâmplat de unul vrând să cumpere animale, mergea prin țarina aceea, și a întrebat pe Zino de are animale de vândut. Iar Zino a răspuns:

-Animal de vândut nu am, dar am un fecior rob, care de vrei să-l cumperi, ți-l voi arăta.

Deci, neguțătorul a zis să-i arate robul. Zino a chemat pe Esop, iar neguțătorul văzând pe Esop a râs și a zis către Zino:

-De unde ai căpătat această oală; oare butuc de copac, sau om este; acesta de nu ar avea glas omenesc ai